

Patrioten

Sandheden skal gøre Eder frie

Om indvandringen

Det har ingen mening at skelne mellem en modstand mod indvandringen og en modstand mod indvandrerne, for det er to sider af samme sag. Modstanden mod indvandringen må jo dog nødvendigvis udtrykke sig gennem en modstand mod indvandrerne, idet man ikke kan være modstander af noget abstrakt men kun af noget

manifesteret, og indvandringens manifestation er indvandrerne. Når der i de patriotiske organisationer alligevel ofte anvendes en sådan skelnen, så er det kun en ren analytisk skelnen, der ikke dækker over en samfundsmæssig realitet, og det ved man egentlig også godt, men man vælger at skelne på denne måde for at legitimere sig over for det omgivende samfund. I det omgivende samfund anses det således for lidt mere acceptabelt at være imod indvandringen end at være imod indvandrerne, og det forsøger man så at udnytte, men hvad der måske forekommer at være taktisk klogt er reelt et svaghedstegn, for gennem denne analytiske skelnen bevæger man sig bort fra den samfundsmæssige realitet, og kampen kan kun vindes, hvis den føres på baggrund af denne realitet.

Politiet og retsvæsenet har stillet sig på de fremmede indvandreres side. Engang støttede politiet og retsvæsenet også de tyske besættere, og alligevel blev politiet sendt i koncentrationslejre og mange dommere blev skudt. Vi spørger nu i dag politiets og retsvæsenets folk: »Hvor tror I egentlig, at I selv ender?« Medløbere er foragtet overalt og af alle, også af dem, de tjener.

Den 1. april: Nyhedsmedierne meddeler, at den nye muhamedanske imam Mostafa Chendid i en tale under fredagsbønnen opfordrede alle sine trosfæller til at forlade Danmark. Han udtalte således, at »det er forkert at leve på danskernes bekostning, og at alle rettroende muslimer derfor bør vende hjem for at leve af deres eget arbejde.« Imamen tilføjede, at »det er krænkende for muslimers ære at modtage penge afantro danskere, og at de rettroende kun kan genoprette deres ære ved selv at tage ansvaret for deres liv.« Mostafa Chendids opsang til sine trosfæller er blevet modtaget med stor glæde i Finansministeriet, hvor man allerede nu forudser store besparelser på det offentlige budget.

Kampen mod islam er en kamp for danskheden !

Årgang 2, Nummer 8

April 2007

Hør Radio Holger!

Radio Holger kan nu høres via Internettet på netadresse: www.radioholger.dk i de almindeligt anvendte og praktiske lydformater rm og mp3.

Mødeterror

Det svenske patriotiske parti Sverigedemokraterna blev for kort tid siden angrebet af en hel flok venstreorienterede volds-mænd. Partiets afdeling i Stockholm holdt møde, da mødet blev angrebet af mange berygtede anti-racister, som dels kastede sten mod mødedeltagerne og dels gik til angreb på dem med spark og slag. Endnu engang er det blevet bekræftet, at de patriotiske partier bør forberede sig på angreb fra gadepøbelen, når de afholder møder. Både i Danmark og i Sverige er den anti-racistiske gadepøbel en alvorlig trussel, og man bør således være forberedt på hurtigt at gå til modangreb mod denne voldelige pøbel.

Forræderiet mod folket

Vore politikere har forrådt os. De har overdraget vort land til de fremmede, og nu holder de hånden over de fremmede. Når danskere kritiserer de fremmede, bliver de kastet i fængsel af politikernes lakajer i politiet og retsvæsenet ved hjælp af den djævelske racismeparagraf, og enhver protest mod de fremmedes kolonisering af landet bliver kvalt af systemet. Det danske folk har aldrig før været så nær undergangen som nu, for gennem strømmen af indvandrere bliver folket opløst indefra, og danskheden forsvinder gradvist for at blive afløst af et multietnisk kaos. Vi må slå os fri af politikerne og deres undertrykkelse, og vi må fordrive de fremmede, hvis vi skal kunne overleve som danskere i et dansk samfund, og gør vi det ikke, så ender vi som de fremmedes tjenere, der bare skal bukke og betale for at blive undertrykt. Der er stadig tid, men det er vigtigt, at alle patriotiske danskere forbereder sig på det opgør, der må og skal komme.

De klæbende fremmede

Hvor forbandet besværlige de fremmede er, det får man et meget klart billede af i forbindelse med forsøget på at hjemsende dem. Det er åbenbart helt ligegyldigt, hvad man forsøger, så klæber de fremmede stadig til landet, og de vil under ingen omstændigheder rejse hjem. Man tilbyder dem penge og anden hjælp til at vende hjem, men lige meget hjælper det, de fremmede vil stadig ikke rejse hjem. Man afviser de fremmede, men det hjælper heller ikke, for selv om de opholder sig ulovligt i Danmark, så vil de ikke rejse hjem. De fremmedes tilstedeværelse er som en uanstændig sygdom, der ikke vil gå over. Nej, med det gode vil de fremmede ikke rejse hjem, men hvorfor forsøger man så ikke med det onde? De fremmede skal simpelthen tvinges hjem, dvs. de skal behandles rigtigt dårligt, så de virkeligt får lyst til at rejse hjem igen. Hvis de fremmede blev fængslede under elendige forhold, så kunne man efterhånden overtale dem til at rejse, for når alt kommer til alt, så vil de fremmede jo bare leve behageligt på det danske folks bekostning, og opdager de fremmede, at det bliver et elendigt liv, så vil de fremmede rejse videre for at plage andre folkeslag.

En pervers tankegang

Og den 30. marts havde dagbladet Politiken følgende meget mærkværdige betragtning i anledning af en omtale af indvandringen: »Migration skaber i mange tilfælde en positiv dynamik for de samfund, som er berørt af den. Når dele af befolkningen rejser væk fra et område med begrænsede muligheder for arbejde eller uddannelse, fører det ofte til fordele for området. Det skyldes bl.a., at udvandrere rejser til et sted, sædvanligvis en storby, hvor disse muligheder er bedre.« Dette er da helt fantastisk! Politikens skribent peger på, hvilken stor fordel det kan være for et fattigt områdes befolkning at nasse på et andet lands arbejds- og uddannelsespladser, men Politikens skribent nævner ikke med et ord, hvilken ulykke det er for det land, der må lægge arbejds- og uddannelsespladser til. Det svarer fuldstændigt til, at man gør opmærksom på, hvilken fordel det er for tyven at stjæle nogle penge, men glemmer at nævne den ulykke, det er for offeret at få frastjålet sine penge. Der er noget helt galt i hovedet på Politikens journalister.

Nyheder

Om profeten Muhammed

Diskussionen i den kristne verden om muhamedanernes profet Muhammed er ikke ny, for den har stået på i over tusind år, og også i Danmark indså man ret tidligt, hvordan det forholdt sig med denne såkaldte profet. Særligt interessante i denne forbindelse er udtalelserne af den dansk-norske fælleslitteraturs fader, Ludvig Holberg, idet han omhyggeligt havde undersøgt alle de historiske kilder angående Muhammed, og i værket »Sammenlignede Heltehistorier« fra 1739 formulerer han resultaterne af sin undersøgelse. Efter nøje at have gennemgået historierne om Muhammeds liv og Koranen, skriver Ludvig Holberg følgende: »Af disse historier ses da, at Muhammeds hovedlidenskaber var ærgerrighed og løbsagtighed, og at hele Koranen er baseret på dette; thi det meste er skrevet ved særlige lejligheder, for at sætte farve på en eller anden ond gerning, som flyder af de samme to lidenskaber. Heraf kommer det, at Koranen ofte modsiger sig selv, og at den hele muhamedanske lærdom er en kæde af selvmodsigelser (...) Der findes mange, som i betragtning af de sælsomme ting, der findes ud i den muhamedanske lærdom, mere anser Muhammed for at være en drømmer end en bedrager, da han selv troede på, hvad han lærte (...) Jeg siger, at disse Historier nok kunne bevise, at Muhammed var en Bedrager (...) Jeg beskylder dog ingen for vildfarelse, der holder ham for Bedrager; tvært imod, jeg giver ham selv den titel; jeg siger alene, at det meste, som fortælles om hans Opførsel og Lærdom, synes at være et foster af en forvirret hjerne.« Det fremgår således klart af disse citater fra Ludvig Holbergs bog, at han anså muhamedanernes profet Muhammed for at være en bedrager, der både var ærgerrig og løbsagtig. Og hvorfor er Ludvig Holbergs dom over Muhammed så interessant i dag? Den er den jo, fordi ytringsfriheden i dag så begrænset, at vi ikke selv har lov til at formulere os frem til sandheden om Muhammed, men at vi dog stadig endnu kan citere sandheden fra en forfatter, der levede i lykkeligere tider, hvor ordet stadig var frit, længe før det såkaldte demokrati kom til verden og knuste det frie ord med racismeparagraffer. Disse paragraffer udtrykker kun samfundets fejhed over for den forrykte profet og hans tilhængere.

Mohammed diende officieel een klacht in na het WK hoofdenhakken te Mekka...

Netop sådan valgte en vis patriotisk hollænder at tegne profeten Muhammed i forbindelse med krisen om de meget berømte og omtalte Muhammedtegninger i Jyllands-Posten.

Hvad er der i vejen med ”perker”?

Da et par betjente i Glostrup kaldte en indvandrer for »perker, svindler og abekat«, så afstedkom det en større diskussion om den rette betegnelse for de fremmede, men uden at tage diskussionen om ytringsfriheden til efterretning, så valgte politiledelsen at kritisere de pågældende betjente for deres sprogbrug. Og nu er det så, at man undrer sig over, hvordan politiledelsen kan tillade sig at gøre det? Hvor står det i politiets reglement, at en betjent ikke må kalde en indvandrer for »perker, svindler og abekat«? Os bekendt står der intet om noget sådant i reglementet. Men der er selvfølgelig noget, der hedder en korrekt sprogbrug over for borgerne, men da politiledelsen slet ikke deltog i diskussionen om, hvad der er den korrekte betegnelse for en indvandrer, hvordan kom politiledelsen så egentlig frem til, at de anvendte benævnelser var ukorrekte? Er det medierne, der sætter dagsordenen for politiet? Sikkert, for vi har før set, at det danske politi bare følger med i mediernes hetz mod folk. Og når medierne mener, at nogle betjentes sprogbrug er ukorrekt, så mener politiledelsen det også. I denne forbindelse kan det i øvrigt nævnes, at en jødisk rabbi i USA den 26. februar offentligt kunne sammenligne sorte politikere med aber uden at blive kritiseret eller anklaget, simpelthen fordi medierne i USA helt konsekvent støtter jøderne og følgelig ikke havde nogen interesse i sagen. Havde det været en kristen og hvid amerikaner, der havde foretaget sammenligningen, så havde medierne hængt ham ud, og han var efterfølgende blevet dømt. Myndighederne kører nemlig fuldstændigt efter mediernes dagsorden, og har man medierne, så bestemmer man reelt alt, hvad der skal ske i samfundet.

Nyheder

Om Radio Holger

Den 22. marts gengiver hjemmesiden Radionyt.com, der er lokalradioernes anerkendte nyhedssite, en artikel om Radio Holger bragt i gratisavisen Nyhedsavisen. Denne artikel er præget af misforståelser og fejl, og derfor skal artiklen da også kommenteres. Vi citerer et uddrag fra artiklen: »I november sidste år fik Radio Holger inddraget sin sendetilladelse og stationen blev gjort tavs - på FM-båndet. Men den indvandrerfjendske radiostation sender stadig - på internettet. Det var en klage fra Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination (DRC) vedr. Radio Holgers beskrivelse af dansk-libanesere som djævletilbedere, affald og bastarder - der afstedkom, at Radio- og tv-nævnet inddrog sendetilladelsen til Radio Holgers udsendelser på 90.4 MHz i København.« Det er helt forkert, hvad der her står i artiklen, da denne fejlagtige opfattelse af indholdet i Radio Holger ganske vist var grunden til, at DRC indgav en såkaldt racismeanmeldelse mod Radio Holger, men lukningen kom som et resultat af et bedrageri, der var blevet iværksat af advokat Christian Scherfig. Som formand for Radio- og TVNævnet påstod han nemlig aldeles usandt, at Radio Holger havde overskredet en frist for aflevering af kontrolmateriale, og denne løgn benyttede han så til at lukke Radio Holger. Christian Scherfigs feje bedrageri kommer for i retten i forbindelse med Kammeradvokatens sag mod Radio Holger ved Københavns Byret den 30. april 2007, kl. 13.15. Og angående DRCs racismeanmeldelse, så har den ikke ført til nogen sigtelse, skønt anmeldelsen har været behandlet hos Københavns Politi i et halvt år, simpelthen fordi det er noget rent sludder, at vi i Radio Holger skulle have sagt som påstået af DRC. Vi sagde, at de pågældende libanesere aldeles ikke er danskere, hvilket er indlysende trods deres danske papirer, og at disse libanesere derfor slet ikke skulle være hentet til Danmark i forbindelse med den meget omtalte evakuering fra Libanon, og det er vi i vor fulde ret til at sige. Desuden står der følgende i artiklen: »..Line Bøgsted siger i dag til Nyhedsavisen, at Radio- og tv-nævnets kendelse var nytteløs. "Lukningen af radiostationen betød ikke noget i praksis, fordi han nu uden videre kan fortsætte sine udsendelser med grove

ytringer mod etniske og religiøse mindretal. Det er i den grad krænkende for retsfølelsen", siger Line Bøgsted. Radio Holger sender i stedet internetradio og her har Radio- og tv-nævnet ingen beføjelser. Og formanden for nævnet, Christian Scherfig, siger til Nyhedsavisen: "Der er opstået et lovgivningsmæssigt vakuum, hvor en radiostation som Radio Holger fortsat kan sende, fordi vi ikke som nævn har kompetence til at regulere nettransmitterede udsendelser, kun æterbårne. Det kan virke ret paradoksalt, men det er et udtryk for, at virkeligheden har overhalet Radio- og fjersynsloven, der slet ikke har taget højde for denne nye medieplatform med netradioer, som kan have hundredtusinder af lyttere."«

Ja, så ved vi igen, hvor vi er henne, i censuren og undertrykkelsens brutale verden. Det eneste Line Bøgsted og Christian Scherfig tænker på, det er at lukke munden på alle, der kritiserer de fremmede, og for at nå til dette mål, så er de parate til at bruge de mest beskidte metoder. Line Bøgsted og Christian Scherfig er fjender af ytringsfriheden, og kan de ikke fremtvinge lukningen af et medie, må lovgivningen bare laves om, så de kan få deres vilje. Hvad mon de selv ville sige til, hvis nogle krænkede deres egen ytringsfrihed og fremtvang lukningen af DRC og Mediesekretariatet ved at kappe strøm- og telefonforbindelserne? Ville de så bedre forstå, hvilken grov undertrykkelse, der er tale om, når man bliver frataget sin ytringsfrihed? For det er jo undertrykkelsen af ytringsfriheden, der er krænkende for retsfølelsen og ikke, at Radio Holger stadig sender.

At der ikke findes nogen form for retssikkerhed i Danmark, det har Østre Landsret bevidst den 9. marts. I følge en dom fra Landsretten kender man det således ulovligt at omtale en kvindes børn som "perkerafkom", og det skønt udtrykker "perker" er et fuldt lovligt udtryk, der bl.a. indgår i Dansk Sprognævns betegnelse for sprogformen "perkerdansk". Men alligevel dømte Landsretten en person for at sige følgende: »Sig til dit perkerafkom, at de skal lade være med at glo på mig«. Sådan sagde 27-årig dansk mand nemlig til en kvinde med to mulatbørn ved et busstoppested i Holte i foråret 2006. Denne dom fra Landsretten er oprørende uretfærdig, for hverken udtrykket "perker" eller "afkom" er ulovligt, og Landsretten havde derfor ingen ret til at kende mandens bemærkning ulovlig. Og endnu engang dømmer en dansk domstol uretfærdigt.

Nyheder

Fantasteriet i EU-unionen

EU har nu udsendt en komplet latterlig erklæring, den såkaldte Berlin-erklæring, og i denne erklæring hævdes det nok så frækt, at Europas borgere er enige med EU om nogle såkaldte værdier. Dette er jo højst ejendommeligt! Hvem i alverden har fortalt politikerne i Bruxelles, at vi er enige med dem i den gang tåbelige pølsesnak, der opfattes som de "europæiske værdier". Vi borgere er jo ikke blevet spurgt, og vi vil aldeles ikke have noget med disse såkaldte værdier at gøre. Hvor grotesk Berlin-erklæringen er fremgår af det følgende. I indledningen står der disse ufor-glemmelige ord: »Europa har i århundreder været en idé, et håb om fred og forståelse.« Sådanne ord er grænseløst tåbelige. Hvordan kan man dog opfatte Europas historie som udtryk for et håb om fred og forståelse, når sandheden som bekendt er, at Europas historie har udtrykt sig i en nødvendig kamp for overlevelse? Man kan ikke overleve som folk ved at udvise forståelse, men kun ved at kunne forsvare sig selv, og Europas historie er da også historien om forsøget på dette. Til sidst i erklæringens fortale står der de forbryderiske og direkte landsforræderiske ord: »Vi, borgerne i Den Europæiske Union, er forenet til vor fordel.« Vi er aldeles ikke borgere i EU-unionen, vi er borgere i Danmark, Tyskland, England osv., og vi er heller ikke forenet, for EU er et samarbejde af nationalstater. Politikerne i Bruxelles har stadig den perverse ide, at de skal skabe en version af USA, lokaliseret i Europa, og man kan høre det på selve ordvalget, for disse ord er jo taget direkte fra den amerikanske uafhængighedserklæring. Men danskere har aldrig stemt for Europas Forenede Stater, og de slyngelagtige politikere i Bruxelles skal aldeles ikke forsøge at gennemføre det. Og så over til de såkaldte værdier. Under punkt 1. i EU-erklæringen står der: »I Den Europæiske Union fører vi vore fælles idealer ud i livet. For os står mennesket i centrum. Menneskets værdighed er ukrænkelig og menneskets rettigheder er umistelige. Der er ligestilling mellem kønnene. Vi stræber efter fred og frihed, efter demokrati og retsstat, efter gensidig respekt og delt ansvar, efter velstand og sikkerhed, efter tolerance og deltagelse, efter retfærdighed og solidaritet.« Denne foragtelige gang pøl-

sesnak med alle de fine ord, der intet reelt betyder, er helt grotesk, for det hele har intet med virkeligheden i Europa at gøre. I EU står mennesket jo slet ikke i centrum, for det gør erhvervs livet, vi har ingen fælles idealer, og i alle de europæiske lande har større eller mindre grupper hverken værdighed eller rettigheder. Eksemplerne på dette er utallige, også her i Danmark. Og det er endnu værre i mange andre europæiske lande, så det hele er bare meningsløse ord uden realitet. Og vi kan heller ikke samtidigt stræbe efter fred og frihed, som det påstås i erklæringen, for den såkaldte fred er jo bare en accept af den bestående råddenskab i Europa, så friheden forudsætter faktisk et opgør, der altså ikke er i overensstemmelse med freden. Og angående demokratiet og retsstaten, så har vi hverken det ene eller det andet, for det nuværende demokrati er korrupt ved kun at være et repræsentativt demokrati, der overlader magten til en lille klike, og retsstaten har vi heller ikke, da justitsmyndighederne i de europæiske lande opfatter sig som værende lakajer for de herskende. Alle de såkaldte værdier er således ikke andet end snak, snak og snak, og de fine ord har intet med Europa at gøre. Under punkt to står der følgende i Berlin-erklæringen: »Sammen vil vi bekæmpe terrorisme og organiseret kriminalitet. Vi forsvarer også frihedsrettighederne og borgernes rettigheder i kampen mod dem, der er modstandere af disse rettigheder. Racisme og fremmedhad må aldrig igen få en chance.« Ja, her er vi naturligvis helt uenige med politikerne, for vi mener selvfølgelig, at både racisme og fremmedhad skal have en chance, en god chance, for begge dele er helt nødvendige, hvis de europæiske folkeslag skal overleve. Racisme og fremmedhad er nemlig ikke noget dårligt men derimod noget rigtigt godt, for det er et udtryk for en national bevidsthed, dvs. at racisme og fremmedhad er et udtryk for de mest ophøjede og moralske følelser. Og uden racisme og fremmedhad kan koloniseringen af Europa slet ikke stoppes, og derfor skal racisme og fremmedhad på ingen måde bekæmpes men snarere fremmes, og dette betyder selvfølgelig, at for alle patrioterne rundt omkring i Europa bliver politikerne i Bruxelles nu en farlig fjende, fordi nationalstaterne stiller deres ressourcer til rådighed for disse fjendtlige politikere.

Nyheder

Terror mod danske skolebørn

De danske medier har i den senere tid beskæftiget sig lidt med det forhold, at bander af unge indvandrere terroriserer de danske skolebørn, og skønt den let forståelige forargelse over dette, så må man spørge, hvilken mening har det egentligt at omtale dette, hvis man ikke har til hensigt at gøre noget ved det? Og det har man jo ikke! Både myndighederne, medierne og forældrene til de danske skolebørn har jo bare tænkt sig at lade terroren mod de danske skolebørn fortsætte, for man vover ganske enkelt ikke gribe ind over for indvandrerknægtene men vil bare snakke om problemet. Men man kan ikke snakke sig til en løsning på dette problem, og mens man snakker videre overfalder endnu flere små danske skolebørn af de brutale kriminelle indvandrerknægte. De danske skolebørn ryster af angst for at gå i skole, og børnene nedværdiges igen og igen på skolerne. Og de danske forældre er for feje og ynkelige til at forsvare deres børn ved at slå igen mod de kriminelle indvandrerknægte, og derfor lader de bare deres egne børn blive forsvarsløse ofre, og børnene lider psykisk og fysisk, men engang vil forældrene sande, at det bliver dyrt med denne holdning.

For lad os lige et øjeblik vove at tænke den svimlende tanke, tusinder af danske skolebørn med ar i sjælen efter indvandrerbandernes terror, og inde i disse børn et voksende og glødende had mod de indvandrerknægte, der nedværdigede dem, og så børnene, der en dag bliver voksne og vil hævne sig på indvandrerne, ja, myndighederne tør ikke tænke den tanke, men vi tør, og vi ved, at det vil ske en dag. Et uretfærdigt slag skal gives tusindfold tilbage, som det siges, og ikke eet slag skal glemmes. For intet menneske glemmer krænkelser og nedværdigelser, og en dag skal regningen betales.

Det anses almindeligvis for umoralsk at hævne sig, men det er helt forkert. Hævnen er selve retfærdigheden, for gennem hævnen knuser man undertrykkelsen og genopretter den balance i verden, der er blevet forstyrret gennem undertrykkelsen. Derfor er hævnen også et moralsk gode, og gennem gengældelsen bringes verden igen i balance. Det danske retsopgør efter besættelsen

1940-45 var i egentlig forstand folkets hævn over undertrykkerne, og hvis man bilder sig ind, at retsopgøret bare var en ren juridisk forestilling, så har man glemt alt om retsopgøret. Skønt man kalder det retsopgøret var det nemlig fuldstændig i strid med alle juridiske regler, ja, havde reelt intet med jura at gøre, idet retsopgørets love var love med tilbagevirkende kraft, hvilket er umuligt juridisk set; og det ene øjeblik skød man folk for en forbrydelse, som man i det næste øjeblik kun gav andre 3-5 års fængsel for, hvilket også er umuligt juridisk set. Nej, retsopgøret var slet ikke jura, retsopgøret var bare folkets hævn, og det var alligevel etisk forsvarligt. Der var ikke noget forkert i at stille undertrykkerne op ad pælen og skyde dem, det var godt og rigtigt, og det var en befrielse for folket. At bilde sig ind at den eneste moralsk rigtige reaktion på undertrykkelse og nedværdigelse er jura, domstole og advokater, det er at bedrage sig selv, for folkets hævn står over enhver jura, og det undertrykte folks hævn er helt nødvendig for at genoprette balancen i verden. Det er således helt forkert at tro, at prygl og nedværdigelser kan opvejes med domme og erstatninger ved en domstol, for noget sådant ligger i et helt andet niveau. En handling kan kun gengældes med en anden handling af samme karakter, og ikke med papir. Det er jo også interessant, at skønt vort nuværende samfundssystem uden videre benægter hævnens indflydelse i samfundet, så godkender man hævnfølelsen i praksis, og man handler faktisk også efter den. Men man kalder hævnfølelsen for "retsfølelsen", og denne følelse motiverer man så f.eks. fængslinger med. Tænker man imidlertid nærmere over det, så bliver det helt klart, at retsfølelse er lig med hævnfølelse, for her er der jo netop tale om den følelse, at en eller anden i hvert fald ikke skal komme godt fra et eller andet. Hvad er da den reelle forskel på hævnfølelse og retsfølelse? Der er kun en virkelig forskel, at hævnfølelsen administreres af den enkelte borger eller folket i fællesskab, mens retsfølelsen administreres af selve samfundssystemet med dets politi, anklagemyndighed og domstole. Ellers er der ingen forskel. Etisk set er retsfølelsen således ikke mere forsvarlig end hævnfølelsen, begge forudsætter en uretfærdighed, der skal betales for.

Nyheder

Den tyske syge

De tyske myndigheders helt åbenlyse sindssyge giver sig stadig mere og mere groteske udslag. Et par af disse noteres i den internationale presse:» Tysklands øverste straffedomstol fastslog torsdag i en principiel afgørelse, at det er i orden at distribuere hagekors, når det tydeligt fremgår, at det sker for at bekæmpe nazismen. Det er nemlig ikke et brud på det tyske forbud mod at vise nazisymboler, hvis man sælger badges eller tøj, hvor hagekorset er streget over, vurderer Forbundsdomstolen i Karlsruhe.« Ja, det er sandelig alvorlige sager, som den højeste tyske domstol beskæftiger sig med, når det nu er forbudt at bruge svastika-symbolet på tøj og mærker, hvad gælder så, hvis der er en lille streg diagonalt over dette symbol? Hele flokke af rødkappede dommere forsamles i Forbundsdomstolen og tænker i måneder over dette alvorlige problem, før man beslutter sig, og i næste uge er der måske en mand i Berlin, der anvender et svastika-symbol med en diagonal halv streg, og så må Forbundsdomstolen naturligvis forsamles igen for at tage stilling til dette yderst alvorlige problem. Og som om dette ikke er nok bevis for de tyske myndigheders og politikeres sindssyge, så kan den internationale presse også oplyse følgende: »Det tyske socialdemokratiske parti vil undersøge, om det er muligt at fratage Adolf Hitler sit tyske statsborgerskab posthumt. Man har nu sat juristerne i arbejde for at undersøge, om dette er muligt.« Dette er virkeligt tragikomisk! I 1932 blev Adolf Hitler tysk statsborger, i 1945 døde Adolf Hitler, og i året 2007 indleder man de retslige skridt til at fratage Adolf Hitler det tyske statsborgerskab. Er der noget om, at de tyske socialdemokrater er temmelig langsomme? At de tyske socialdemokrater f.eks. er 62 år bagefter. Kun hvis man er splittergal, kan man tillægge det betydning at fratage en død mand et statsborgerskab, for da et statsborgerskab jo alene er nogle juridiske rettigheder og intet andet, så kan den pågældende af helt naturlige grunde ikke nyde godt af sit statsborgerskab, og han kan i øvrigt heller ikke opdage, at han bliver frataget sit statsborgerskab. Og hvad ville det betyde, hvis man rent faktisk kunne fratage Adolf Hitler det tyske statsborgerskab, ingenting, absolut ingenting, for Adolf Hitler ville stadig være

tysker. At Adolf Hitler var tysker, født i Østrig af tysk-østrigske forældre, det kan jo nemlig ikke ændres, uanset hvor meget papir juristerne fremstiller, så hele bestræbelsen er grotesk og sindssyg. Det svarer fuldstændigt til, at den danske stat nu gav juristerne besked på at skabe den juridiske baggrund for at ophæve Georg Brandes' danske statsborgerskab, da han som bekendt ofte krænkede danske nationale følelser. Hvis man foreslog noget sådant her i landet ville man jo blive anset for afsindig, men i Tyskland er det afsindige altså officiel politik.

Politisk korrekte tæsk

En politisk korrekt skuespiller, der i en vis bekendt fjernsynsserie Anne Phil, spiller en politisk ukorrekt betjent, har nu fået at mærke, hvordan det er at få politisk korrekte tæsk. Filmskuespilleren Paw Henriksen blev således overfaldet og gennemtævet af ikke mindre end 10 arabiske mænd foran en natklub, og efter således at være blevet kulturberiget, henvendte den politisk korrekte skuespiller sig til politiet for at få optaget en rapport om overfaldet. Og hvordan optrådte de politisk korrekte danske politifolk så i forbindelse med denne sag? Jo, de optrådte som nogle feje og dovne hunde, der enten ikke turde optage rapport om arabernes overfald eller bare ikke gad, og undskyldningen for denne manglende indsats var, at der ikke altid blev optaget rapport ved en "slåskamp", ja, det sagde politifolkene faktisk, skønt dette udtryk jo mere minder om sproget i børnehaven end om sproget blandt voksne mennesker. Og i øvrigt – hvordan kan det overhovedet være en "slåskamp", for når 10 feje arabere overfalder en enkelt dansker, så må det da nødvendigvis være et overfald. Men nu er det jo så interessant, hvordan den politisk korrekte skuespiller Paw Henriksen opfatter de prygl, som han har fået. Vil han opfatte det som et uskyldigt udtryk for den værdifulde kultur, som de arabiske indvandrere kommer til landet med, eller vil han vove at stille spørgsmålstegn ved de arabiske indvandreres ret til at gennemtæve ham? Hvis det sidste er tilfældet, så skal han dog ikke vente nogen hjælp fra politiets og retsvæsenets side. Her har man for længe siden besluttet sig til at holde hånden over de fremmede og være ligeglade med danskerne.

Brevkasse

En såkaldt erklæret anti-racist har sendt et brev-kort til Radio Holger, og på dette kort spørger han, om vi tør svare offentligt på følgende spørgsmål: »Anser vi en indvandrer, f.eks. en pakistaner med muslimsk baggrund, for at være lige så meget værd som en dansker, og hvis ikke, hvorfor gør vi det så ikke?«

Svaret på dette spørgsmål er selvfølgelig, nej, vi anser ikke en indvandret pakistaner med muhamedansk baggrund for at være lige så meget værd som en dansker, slet ikke, og hvorfor vi ikke gør det er også indlysende. Pakistaneren er ikke lige så meget værd for os som vore landsmænd, netop fordi vi er danskere og foretrækker vore egne, og hvorfor i alverden skulle vi dog også se en fremmed, der intet har tilfælles med os, som en ligestillet? Det er der slet ingen baggrund for, og det forekommer os, at hvis man virkelig påstår, at en sådan ligestilling er rimelig, så har man et meget stort forklaringsproblem.

At man i 68-ideologien helt abstrakt anser alle mennesker som værende lige værdifulde, eller i hver fald lader som om, det kommer ikke os ved, for vi har forkastet 68-ideologien, og vi forkaster også alle de højtidelige erklæringer om noget tilsvarende, der mellem år og dag er fremkommet fra internationale og nationale politiske organisationer. For os som danskere er danskerne naturligvis de mest værdifulde mennesker, lad os dog sige det lige ud.

I øvrigt så er påstanden om alle menneskers lige værd en latterlig påstand, for ingen mener det jo alvorligt, uanset hvor mange gange påstanden proklameres. Hvis man virkelig mente noget med det, hvorfor har påstanden så overhovedet ingen praktiske konsekvenser? Lad os f.eks. se på FN-organisationen. Denne organisation hylder igen og igen påstanden om alle menneskers ligestilling, men når det drejer sig om lønningschecken, så har man åbenbart helt glemt det fine princip. Diplomaterne og embedsmændene i FN får en ca. hundrede gange højere løn end de negre fra Haiti, der gør rent i FN's hovedkvarter i New York. Hvordan er FN's folk så lige med negrene fra Haiti? Er de overhovedet lige med negrene fra Haiti? Og hvis det bare drejer sig om at påstå, at alle mennesker er lige meget værd, uden at det har konsekvenser, hvorfor så påstå det?

Hykleriet om alle menneskers lige værd ses overalt, også i Danmark, hvor de forskellige arbejdsgiverrepræsentanter har travlt med at få flere fremmede til landet, der kan udnyttes som billig arbejdskraft. For ganske vist taler arbejdsgiverrepræsentanterne sødt om de vidunderlige fremmede og deres lige værd, men de fremmede er åbenbart ikke vidunderlige nok til at få fuld løn, for enten skal de fremmede underbyde danskerne eller også skal staten betale løntilskud til arbejdsgiverne for at beskæftige de fremmede.

Arbejdsgiverrepræsentanten får en stor løncheck hver måned, og mens han messer om alle menneskers lige værd, så udbetales der nogle småpenge til de fremmede, der har været tossede nok til at tro på arbejdsgiverrepræsentantens ord. Og nu er det så, at vi spørger, er den racist, der ønsker de fremmede fordrevet fra Danmark, virkelig en større fjende af de fremmede end den arbejdsgiverrepræsentant, som ønsker, at de fremmede bliver i landet, så han kan udnytte deres billige arbejdskraft? Racisten vil ikke have noget med de fremmede at gøre, og arbejdsgiverrepræsentanten vil have dem som underbetalte arbejdsdyr i fabrikkerne. Det forekommer faktisk os, at racisten er den mest menneskelige af de to, skønt han ikke proklamerer alle menneskers lige værd.

Modstanden må mobiliseres

Den 8. marts oplyses det, at Forbundet af Islamiske Foreninger i samarbejde med arkitektfirmaet C.F. Møller, tegnestuen Schønherr Landskab og ingeniørfirmaet Søren Jensen har givet et arkitektonisk bud på et moskeprojekt i Århus. Forslaget er nu afleveret til Århus Kommune, der i den kommende tid skal tage stilling til projektet. Ja, der er nok af landsforræderiske arkitekter, der villigt stiller sig til muhamedanernes rådighed, men at tegne en moske er nu engang betydeligt nemmere end at bygge en moske, og der bliver nok flere end Århus Kommune om at bestemme, om en sådan skal opføres. Vi gætter på, at patrioterne i Århus mod Moskeen også har et ord at sige i denne sag. Muhamedanerne må ikke få lov til at bygge moskeer i Danmark!

For et dansk Danmark

I det nye nummer af Den Danske Forenings blad Danskeren skriver man i anledning af foreningens tyveårs fødselsdag meget fornuftigt i lederen, at der ikke er grund til konkurrence mellem de forskellige grupper af indvandrermodstandere, da man har en så voldsom modstand fra systemet, at der er brug for alle, som vil gøre en indsats for Danmark. Den Danske Forenings lederskribent har jo helt ret, og vi skal da også ønske foreningen tillykke med de tyve år. Den Danske Forening har været selve udgangspunktet for modstanden mod indvandringen, og efter tyve år kæmper foreningen ufortrødent videre.

Muhamedansk terror

En muhamedansk indvandrer i England er nu kendt skyldig i at opildne til mord på danskere. En britisk domstol kendte således onsdag den 7. marts muhamedaneren Abdul Muhid skyldig i at opildne til mord under en demonstration i fjor vendt mod Morgenavisen Jyllands-Postens Muhammedtegninger. Abdul Muhid, der blev anholdt tre måneder efter demonstrationen i februar i fjor, blev dømt ved kriminalretten Old Bailey i London. Den muhamedanske indvandrer Muhid var en af arrangørerne bag en demonstration i London den 3. februar 2006, hvor hundreder af demonstranter marcherede fra byens største moské i Regent's Park til den danske ambassade. Muhid forbliver foreløbigt varetægtsfængslet, og strafudmålingen finder først sted i næste måned. Den muhamedanske indvandrer Abdul Muhid burde straffes med døden eller livsvarigt fængsel for sine trusler mod danskerne, men desværre bliver det jo nok kun til et par år bag tremmerne.

Og angående de muhamedanske indvandrere, så skriver det engelske blad The Daily Telegraph: »Ifølge det britiske efterretningsvæsen M15, er terrortruslen mod Storbritannien nu på sit højeste siden 11. september. Terrortruslen fra islamister vokser, og truslen kommer fra muslimer, som er født og opvokset i landet. I en rapport kan der læses følgende: "Vi tror, at al Qaeda fortsætter med at finde muligheder for angreb mod bløde mål og infrastrukturen med store menneskelige tab til følge. Disse angreb kommer med stor sandsynlighed fra selvmordsbomber." Efterretningstjenesten vurderer, at op mod 2.000 bosiddende muslimer i Storbritannien er villige til at planlægge og udføre terrorhandlinger.« Ja, langsomt, meget langsomt begynder prisen for indvandringen at gå op for de ledende i Vesteuropa, men vil de så gøre noget afgørende i denne forbindelse, nej, det vover de ikke, og derfor vil de hellere ofre deres egne borgere end sende de fremmede hjem. De sagesløse borgere skal betale med deres blod, bare fordi politikerne er for bange til at iværksætte en repatriering af de fremmede.

Patrioten

Boks 1848, 2300 København S

Hjemmeside: www.patrioten.org

E-mail: mail@patrioten.org